

Vědecká činnost A. V. Florovského v Praze

Bakalářská práce je věnována osobnosti ruského historika, emigranta žijícího v Československu Antonije Vasiljeviče Florovského, jeho životnímu osudu a jeho vědecké činnosti. V oblasti vědecké činnosti A. V. Florovského se autorka soustředila především na výzkum česko-ruských vztahů.

Nikola Dopitová uvádí hned na začátku, že ruská meziválečná emigrace v Československu „byla velice aktivní“. Tady bych chtěla hned upozornit na zvláštnost této formulace. Autorka pod aktivností emigrace z území někdejšího Ruského impéria myslí bohatý institucionální a spolkový život. Instituce a spolky ovšem byly v 19. století jak v Rusku, tak i jinde jedinou formou organizace kulturního a vědeckého života. Jinak než v institucích a ve spolcích kulturní a vědecká společnost fungovat nemohla. Takže vědecká emigrace jako taková nemohla být neaktivní. Kromě toho je třeba vzít v potaz to, že sem přijelo poměrně mnoho lidí a jenom jejich malá část patřila do vědeckého (humanitní vědy) a kulturního kruhu, teda toho „aktivního“. Takže tvrzení o aktivitě platí pouze pro menší část emigrantů. Samozřejmě, že i ostatní představitelé emigrace v Československu pracovali. Jak by mohli emigranti nebýt aktivní, když se potřebovali uživit? Dodejme, že spousta lidí pracovala mimo vystudované obory, spousta v souvislosti s tím, že žádnou práci nesehnala, odjela jinam nebo vrátila se do SSSR. Toto je jen poznámka na okraj a upozornění na používání klišé, která často nemají žádný obsah a snadno se přebírají z existující literatury.

Dále autorka uvádí, že se Florovskij zasloužil o rozkvět československé rusistiky „na poli vědeckém a pedagogickém“. N. Dopitová si položila za cíl „přiblížit tuto činnost“ A. Florovského, a to pomocí rozboru tří vybraných děl z oblasti rusko-českých vztahů. Tento cíl považují za smysluplný a postup za logický.

N. Dopitová čerpá z archivního fondu A. V. Florovského, který se nachází ve Slovanské knihovně, a z fondu Florovského, který je uložen v archivu Ruské akademie věd v Moskvě. To, že se autorka práce seznámila s materiálem z archivních fondů a částečně je zpracovala, umožnilo vznik vyváženého a dostatečně hlubokého náhledu na téma. Nikola Dopitová se věnovala také vědeckým pracím Florovského, a to konkrétně dílům *Češi a východní Slované*, *Rusové v Mariánských Lázních* a *Česko-ruské obchodní styky v minulosti*. Díla patří do různých období, od roku 1935 až do roku 1954. N. Dopitová prostudovala vybrané spisy a popsala je ve druhé části své práce. Během zpracovávání tématu se autorka

seznámila též s řadou recenzí a ohlasů, publikovaných v novinách a v časopisech. Způsob podání materiálu považuji za vyvážený, jazyk práce je srozumitelný a kultivovaný. Cíl, který si autorka vytyčila na začátku, lze považovat za splněný.

Chtěla bych upozornit též na používání pojmu „ruská emigrace“. Podle vlastních zkušeností musím poznamenat, že lepší z důvodu politické korektnosti je použít pojem „emigrace z území bývalého Ruského impéria“, (i když pojem „ruská emigrace“ v podstatě znamená totéž).

Až na drobné vady, přináší bakalářská práce celkový pohled na osobnost Antonije Vasiljeviče Florovského a na jeho vědeckou činnost, opírá se o komplex sekundární literatury a archivních pramenů. Práce odpovídá požadovaným kritériím, proto ji doporučuji k obhajobě a doporučuji hodnocení výborně.

PhDr. Julie Jančárková, Ph.D.

V Praze, 19. 8. 2016